

Rinze Ijbema - Lucas 16: 10-17.

[1] Gek eigenlijk. Gek eigenlijk, dat steeds minder mensen in Nederland op God vertrouwen, terwijl er steeds meer mensen zijn die op geld vertrouwen. Of in elk geval: dat steeds minder mensen in Nederland op God *lijken* te vertrouwen en steeds meer mensen op geld *lijken* te vertrouwen. Ik kan natuurlijk niet in hun hart kijken. Dat kun je alleen zelf. Maar misschien wil je dat dan wel doen. In je hart kijken. Om te zien hoe het zit met jezelf. Hapert jouw vertrouwen op God wel eens? Omdat je Hem niet ziet? Omdat geloof niet lijkt te werken? Omdat God soms niks terugzegt? En vergelijk dat dan eens met geld. *Money talks*, zeggen ze, en het is waar: geld spreekt, geld spreekt je aan. Of: mij wel. Geld werkt. Geld kun je tellen. Of er meer mensen op geld vertrouwen dan op God weet ik niet. Wat ik weet is dat mensen meer op geld vertrouwen dan op God.

Maar geld is een afgod. Oké, dat heb je ook te vaak gehoord om er nog van te schrikken. Goed. Wat is een afgod? **[2]** Een afgod is een schijnzekerheid die je leven kapot maakt. Een afgod is een schijnzekerheid die je leven kapot maakt. Het is een *schijnzekerheid*. Geld *lijkt* stabiel, een bron van zekerheid. Maar het is het niet. Of ben je de kredietcrisis van 2008 al weer vergeten? Hoe veel geld je ook hebt, je kunt het zomaar kwijtraken. Een *schijnzekerheid*. En één die je leven kapot maakt. Hoe gaat dat? Heel simpel: je eigen hart weet ook wel dat geld nooit echt zekerheid biedt en in plaats van dat je je dan op iets anders richt, houdt je eigen hart je voor de gek om steeds meer te willen. En dat maakt je kapot. Het maakt jouw kapot. Het maakt je vriendschappen en verhouding met anderen kapot. Het maakt anderen kapot.

Maar dan God. God is het omgekeerde van een afgod. God is een zekerheid die je leven *heel* maakt, *heel*, dat is: *gaaf*. God is een zekerheid – maar is dat wel zo? Oké, je hebt gelijk, dit is de zwakke plek in mijn verhaal. Maar het is met geloof net als met verliefd zijn. Als iemand je met een betoog moet overhalen om verliefd te worden, dat gaat niet lukken. Je wordt gewoon geraakt door die ander en daar ga je. Ik ben geraakt door de liefde van Christus en daar ging ik. Als ik Hem zie, als ik Hem hoor, dan wil ik niet anders dan dat Hij mijn fundament is, mijn echte zekerheid. En dat Hij mijn leven heel maakt, heel, dat is: gaaf. En werkt dat dan? Ik ben niet echt rijk, ofzo. Of belangrijk. Werkt het dan, dat God mijn leven heel maakt, gaaf? Kom ik zo op terug. Eerst dit, als samenvatting van dit punt:

[3] 'Je kunt geen trouwe dienaar zijn van twee bazen tegelijk. Want je zult altijd meer liefde hebben voor de één dan voor de ander. En je zult altijd meer respect hebben voor de één dan voor de ander. Je kunt dus niet tegelijk voor God en voor het geld leven.'

Goed, maar hoe doe je dat dan, niet leven voor geld maar voor God? Daar is een simpele oplossing voor: **[4]** niet stelen, maar delen. Niet stelen maar delen. **[5]** Geld maakt wel gelukkig als je het weggeeft. En de meest simpele toepassing van die regel is de regel van één tiende. In de Bijbel was het ooit een regel, in de oude tijd, voordat Jezus was gekomen. Maar Jezus zegt het zelf al: 'de wet zal altijd blijven bestaan, er zal zelfs geen komma uit de wet verdwijnen.' Dus: de regel van één tiende. Geef tien procent van wat jij krijgt weg aan anderen. Geef tien procent van je inkomen uit aan goede doelen. Het leuke van deze regel is: a. dat het haalbaar is, en b. dat het werkt.

Het is haalbaar. Oké, het kan zijn dat jij werkelijk elke maand tekort komt en geen mogelijkheden meer hebt om je uitgaven te beperken of je inkomen te verhogen. Als kerk zeggen we dan: trek een diaken aan z'n jasje. Dan proberen we elkaar te helpen. Maar hoe weinig je ook hebt, probeer het eens. En ook als je meer hebt en al één procent weggeeft, maak er volgend jaar twee van. En het jaar daarna vier. Voor je het weet doe je het al: één tiende van wat God jou geeft, geef je gewoon weer door, aan anderen, aan waar het nodig is. Het is *haalbaar*, zeker als je er mee begint vanaf dat je geld gaat verdienen. En het *werkt*. Want tien procent, dat merkt een ander echt wel. Maar jij ook: het is echt een oefening. Een oefening om aan God en jezelf te laten zien dat jij je prioriteiten op orde hebt. Dat jij meer vertrouwen hebt in God dan in geld. Daarom werkt het.

Moet je horen, je hebt gelijk, we schrijven in de kerk van Christus elkaar de wet niet voor. Wie ben ik om te zeggen dat jij één tiende van wat jij krijgt zomaar weg moet geven? Maar luister dan alsjeblieft nog wél een keer naar wat Jezus zelf zei: **[6]** 'Als je te vertrouwen bent met kleine dingen, dan ben je ook te vertrouwen met grote dingen. Als jullie al niet te vertrouwen zijn met dat ellendige geld, dan vertrouwt niemand jullie met dingen die echt belangrijk zijn. **[7]** En als je niet te vertrouwen bent met dingen van een ander, dan zal God je niet geven wat voor jou bestemd is.'

En het mooie is dat het altijd werkt, niet stelen maar delen, altijd: niet alleen met geld, maar ook met andere dingen. **[8]** Gastvrijheid. Weet je waar God wil dat gelovenden om bekend staan? Gastvrijheid. Gastvrijheid gaat verder dan dat je mensen uitnodigt bij jou thuis. Gastvrijheid is dat je bereid bent je leven met een ander te delen. En dus, dat je het in het leven van een ander wilt delen.

En geloof me, nu wordt het lastig. Want tien procent van wat je verdient weer weggeven - je went er aan en na een tijdje weet je niet beter. Maar echt willen meeleven met wie er naast je in de kerk zit, geloof me, dat blijft een zoektocht. Maar ook dit is wel de wil van Jezus. Hij zei zelf, niet in dat stukje dat we lazen uit Lucas 16, maar in Matteüs 25: 40: **[9]** 'Luister goed naar mijn woorden: Elke keer dat jullie iets goeds deden voor één van de gelovigen die hier naast mij staan, deed je iets goeds voor mij.'

[10] Één van de manieren waarop we dat hier in Oost in de praktijk willen brengen is met 10FM en +FM. We hebben er jaren geleden voor gekozen om het begeleiden van tieners en jongeren in hun groeien naar een volwassen geloof zo vorm te geven. Je hebt een vaste groep voor vier jaar en je hebt vaste begeleiders voor dat hele traject. Zodat je je de tijd hebt om elkaar te leren kennen en om elkaar te leren vertrouwen en om precies daarmee te oefenen: dat je je leven met elkaar deelt. We zetten straks de jeugdleiders van nu even in het zonnetje, hier voor op het podium. We willen ze, en dat willen we vanaf nu elk jaar doen, graag hardop laten beloven dat ze hun rol op zich nemen. En dan willen we ze er ook Gods zegen bij meegeven. En ik wil er graag dit bij zeggen, vandaag: misschien heb je het niet eens door en misschien is dat nog wel zo goed ook, maar als jeugdleider doe jij precies wat Jezus wil, want net als Hij ben jij gastvrij en bereid iets van je leven met ze te delen.

Niet stelen maar delen: doe tien procent van je inkomen cadeau, wees gastvrij – maar als je nu geen geld hebt en met mensen omgaan best wel lastig vindt? Ik heb het beste voor het laatst bewaard: wil je bidden? **[11]** Het is waar: God geeft niet iedereen veel geld en God geeft niet iedereen het talent om makkelijk met mensen om te gaan. Maar je moet je daar niet op blindstaren. De belangrijkste manier van delen is voor iedereen haalbaar: dat je voor elkaar bidt. Dat ik bidden het belangrijkste noem heeft weer alles te maken met dat diepe vertrouwen, dat God onze levens heel kan maken. Hij kan dat en Hij doet dat en Hij doet dat juist ook wanneer wij dat voor elkaar vragen.

Opnieuw, niet uit Lucas 16 maar uit Matteüs, hoofdstuk 7: 7: **[12]** 'Bid en er zal je gegeven worden, zoek en je zult vinden, klop en er zal voor je worden opengedaan.' En opnieuw, concreet: vandaag begint 10 voor tieners. **[13]** Een tijdlang gaan gemeenteleden bidden voor één van de jongere gemeenteleden. Bidden voor een ander is de hoogste vorm van delen. In plaats van dat je zelf de schijnwerpers zoekt en de aandacht naar je toetrekt, buig je de aandacht en de liefde van God naar iemand anders toe.

Maar goed, gaat het nu allemaal ook werken? Jazeker. Maar dan wel op de manier van Christus. Hij is hét grote voorbeeld van niet stelen maar delen. Dit staat er over Hem in Filippenzen 2: 6-11: **[14]** 'Jezus Christus was aan God gelijk. Maar hij vroeg niet om de hoogste macht en eer voor zichzelf. Nee, hij gaf zijn hemelse positie op. Hij maakte zich zo onbelangrijk als een slaaf. Hij kwam als mens op aarde. **[15]** En toen hij leefde als mens, dacht hij nooit aan zichzelf. Hij was altijd gehoorzaam aan God, zelfs toen hij aan het kruis moest sterven. Omdat Jezus Christus dat deed, heeft God hem de hoogste plaats gegeven. God gaf hem de hoogste eer, de eer die voor God zelf bestemd is. **[16]** Daarom zal iedereen voor Jezus knielen: alle engelen in de hemel, alle mensen op aarde en iedereen in het land van de dood. Dan zal iedereen zeggen: 'Jezus Christus is de Heer.' En zo zal iedereen God, de Vader, eren.'

[17] De hele wereld is van de Heer, alle mensen en ook jij. Als je steelt, als je naar je toe graait wat niet van jou is, dan gaat die wereld kapot, dan gaan de mensen kapot, dan ga je zelf kapot. Jezus vertelde het nieuws van Gods nieuwe wereld. God gaat de hele wereld heel en nieuw maken, met al zijn mensen en met mij. Als ik vandaag niet steel maar deel, dan is dat Gods nieuwe wereld. Zo werkt het. Geloof het.

Amen.